

Publ. Polska

PURANNA

— ILUSTROWANY DZIENNIK INFORMACYJNY WSCHODNICH KRESÓW —

Nr. 7517

Lwów, sobota 22 sierpnia 1925.

Rok XVI.

Sowbandyci warszawscy skazani na śmierć!

Znów krwawa tragedia małżeńska we Lwowie.

Herbatę świeżego zbioru poleca F-a „Zakopane“ Moor & Stachowicz, Lwów, Akademicka 24 — Sapięhy 25.

Z GALERJI WSPÓŁCZESNYCH PIĘKNOŚCI.

Rycina nasza przedstawia węgierską artystkę Lilly Darvas, o której powiadają znawcy, że jest „nadludzko“ piękna. Będzie ona obecnie występować w roli „Piękności“ w głośnej sztuce Hoffmannsthal'a „Na arenie świata“, która będzie grana w najbliższym czasie w Salzburgu przez trupę Reinhardta.

Sytuacja wymaga wszystkich na stanowisku.

Powrót p. Kauzika do Warszawy.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 20. sierpnia. (Z) Jak się Wasz korespondent dowiadyje dyrektor Departamentu Przewodnego Min. skarbu p. Stanisław Kauzik, który przed kilku dniami rozpoczął urlop wypoczynkowy, powraca jutro rano do Warszawy i obejmie urządowanie.

Narady nad sytuacją walutową.

Akcja Min. Skarbu.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 20. sierpnia. (Z) Jutro o godz. 10 rano odbędzie się w Min. Skarbu narada finansowa, na którą zostali zaproszeni prezes Banku Polskiego, nacze ny dyrektor i wszyscy obecni w Warszawie członkowie Rady Banku. Przedmiotem narad będzie sytuacja walutowa.

Wojna i pacyfikacja Marokka.

Sytuacja na froncie nie uległa większym zmianom.

Fez, 20. sierpnia. (Tel. G. P.) Marszałek Lyautey przyjął oficerów marokańskich i udekorował ich krzyżami woennym. Dalej przyjął marszałk licznym kolonistów, których również udekorował i zapewnił ich, że w przyszłości nie powtórzą się już smutne widowiska pożarów wspaniałych na fermach. Następnie udał się marszałek do Rabat, gdzie stwierdził, że krójowcy powrócili do normalnej pracy nad ukończeniem żniw w okręgach, w których odbywały się walki.

Rabat, 20. sierpnia. (Tel. G. P.) Działania wojenne w Tsuis są prowadzone w dalszym ciągu w dobrych warunkach. Podczas gdy główne siły atakowały centrum nieprzyjaciela, dwa oddziały otaczając z obu stron w północnej części Tsuis. Straty francuskie są niewielkie. Ostatecznie zostali powstańcy z okręgu Tsuis zupełnie wyparci, a większość tamtejszych plemion poddała się bez zastrzeżeń.

Między wojną a pokojem w Chinach.

Surowe rozporządzenia władz chińskich.

Szanghaj, 20. sierpnia. (Tel. G. P.) Władze chińskie wydały rozporządzenie pozwalające parowcom obcej narodowości zawijać do portów chińskich z wyjątkiem Anglii i Japonii pod warunkiem, że nie będą przybliżać do Hong-Konga. Wszystkie te parowce będą musiały poddać się rewizji straży unij antyimperjalistycznej. Ponadto zakazany jest wywóz środków żywności i su-

rowców z Chin. Słychać, że angielski konsul generalny wysłosał do rządu chińskiego pismo z zapytaniem, czy rozporządzenie to jest oficjalne i wskazał na to, że naruszyłoby ono zabezpieczone traktatami prawa wszystkich obcych narodowości w Chinach oraz, że byłoby równoznaczne z wypowiedzeniem wojny.

Poważny zatarg angielsko-turecki.

Idzie o problem Mossulu. -- Kwestję ma rozstrzygnąć wrześniowa konferencja Ligi Narodów. -- Salomonowy wyrok komisji prowizorycznej.

Lwów 21. sierpnia.

(B) Wobec zbliżającego się wrześniowego posiedzenia Rady Ligi Narodów, znowu staje się aktualną kwestja Mossulu — kwestja, sporo już czasu silnie się jątrząca między Anglią a Turcją...

Pod władzą turecką pozostała mianowicie przez szereg wieków kraina Mossul, zamieszkała przeważnie przez Kurdów, a leżąca między zachodnim pasem syryjsko-armeńskim a Irakiem, państwem autonomicznym, powołanem w Mezopotamji do życia traktatem w Sevres w r. 1920.

Mossul stał się w kilka lat przedmiotem poważnych sporów

i starć dyplomatycznych między Turcją, która chciałaby go na podstawie praw historycznych dalej zachować w swem posiadaniu, a Anglią, która żadną miarą nie chce się na to zgodzić i wszelkich starań dokłada, aby Mossul, będący świetnym kaskiem ze względu na bogate kopalnie nafty, od Turcji oderwać i przyłączyć do Iraku, silnie związanego z interesami Albionu. Kwestja ta, nadająca obecnie stosunkom angielsko-tureckim charakter silnego napięcia, stanie się bodajże najważniejszym tematem obrad wrześniowych obrad Ligi Narodów.

rzeczy najważniejszej t. j. do konkluzji, podanej przez komisję Lidze Narodów jako substrat narad wrześniowych. Oto — wedle tej konkluzji — obszar sporny ma

na razie zostać przydzielony do Iraku pod warunkiem, że Królestwo Mezopotamji trwać będzie 25 lat pod mandatem Ligi Narodów. Po czterech latach ma ta kwestja wejść przed forum Ligi Narodów. Wówczas, o ile dotychczasowe stosunki nie ulegną zmianie, ma część Mossulu przypaść Turcji, a obszar Diala dostać się w udziale Irakowi.

Rzecz bardzo wątpliwa, czy Turcja zgodzi się na ten Salomonowy wyrok...

Dotychczasowy przebieg zatargu.

Jątrząca ta sprawa, początkami sięga jeszcze do roku 1920. — Traktat w Sevres, tworząc autonomiczne państwo Irak w Mezopotamji, liczył się również z tą ewentualnością, że Kurdowie Mossulu zechcą się prawdopodobnie przyłączyć do Iraku. Ponieważ Turcja traktatu tego nie przyjęła, przyszło następnie do traktatu w Lozannie, który kwestji spornej nadał pozornie inny obrót. Oto nie było już mowy o autonomji Mossulu, lecz postanowiono, iż północna granica królestwa Irak, stojącego pod protektoratem Anglii, ma stać się przedmiotem układów państw zainteresowanych t. j. Anglii i Turcji. Traktat lozański stał się punktem wyjścia dla szeregu konferencji, z których najważniejszą była odbyta w Konstantynopolu. Nie doprowadziły one jednak do żadnego konkretnego rezultatu. Za propozycją tedy Anglii, a zgodą Turcji, postanowiono oddać problem do rozstrzygnięcia Lidze Narodów.

Rozpoczął się tedy w Ionie Ligi Narodów szereg posiedzeń, na których omawiali problem Mossulu Lord Parmoor, jako przedstawiciel Anglii i Fetl-Bej, reprezentujący Turcję.

Jedynym wynikiem tych konferencji utrudnionych uporczywym trwaniem obu stron przy swem stanowisku, było zorganizowanie specjalnej komisji celem bliższego zbadania sprawy.

Traktat w Sevres, tworząc autonomiczne państwo Irak w Mezopotamji, liczył się również z tą ewentualnością, że Kurdowie Mossulu zechcą się prawdopodobnie przyłączyć do Iraku. Ponieważ Turcja traktatu tego nie przyjęła, przyszło następnie do traktatu w Lozannie, który kwestji spornej nadał pozornie inny obrót. Oto nie było już mowy o autonomji Mossulu, lecz postanowiono, iż północna granica królestwa Irak, stojącego pod protektoratem Anglii, ma stać się przedmiotem układów państw zainteresowanych t. j. Anglii i Turcji. Traktat lozański stał się punktem wyjścia dla szeregu konferencji, z których najważniejszą była odbyta w Konstantynopolu. Nie doprowadziły one jednak do żadnego konkretnego rezultatu. Za propozycją tedy Anglii, a zgodą Turcji, postanowiono oddać problem do rozstrzygnięcia Lidze Narodów.

Kwestja Mossulu w oświetleniu miejscowej komisji.

Komisja ta, złożona z Szweda E. af Wirseny, Belgijczyka A. Paulisa i Węgry hr. Teleklego, rozpoczęła swą działalność w połowie listopada 1924 a skończyła ją przed miesiącem, bo 16 lipca 1925 r. Akta, wynoszące aż 90 stron, zawierają dokładne i

wszechstronne rozważenie problemu pod względem geograficznym, etnograficznym, gospodarczym, strategicznym i politycznym. Rzecz prosta — trudno byłoby podać tu nawet w silnym skrócie ten obszerny memoriał. Musimy tedy ograniczyć się do

Niestychnana bezczelność dyplomaty sowieckiego.

P. Wojkow interwenjuje...

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 20. sierpnia. (Z) W kołach politycznych rozszła się dziś pogłoska, że poseł sowiecki w Warszawie p. Wojkow zgłosił się do min. Skrzyńskiego przed południem. Rozmowa p. Wojkowa — jak opowiadają — dotyczyła procesu Hubnera i towarzyszy i miała nosić cechy interwencji. W tutejszych kołach politycznych panuje z tego powodu wielkie wzburzenie.

Warszawa, 20. sierpnia. (Z) W związku z informacją, która pojawiła się w prasie waszawskiej, jakoby młdn. spraw zagran. Skrzyński konferował dziś z posem sowieckim Wojkowem w sprawie skazanych ko-

munistów, dowiaduje się Wasz Korespondent z kół Min. Spraw Zagr., że wiadomość ta jest nieprawdziwa. Poseł sowiecki Wojkow zjawił się dziś przedpołudniem u min. Skrzyńskiego, sprawa jednak jakiegokolwiek interwencji nie była po uszana. Opowiadają również, że poseł Wojkow daleki jest — zdając sobie dokładnie sprawę z sytuacji — od jakichkolwiek interwencji w tej kwestji. (Same pogłoski już o możliwości takiej interwencji najlepiej świadczą, że po „dyplomacji“ sowieckiej wszystkiego spodziewać się można. Przep. red. „Gazety Por.“)

Pan min. Skrzyński wyjeżdża w niedzielę na konferencję bałtyckich ministrów spraw zagr.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 20. sierpnia. (Z) Min. spraw zagran. Skrzyński — jak już donosiliśmy — wyjeżdża w niedzielę do Tallina na konferencję ministrów spraw zagran. państw bałtyckich i Polski. W kołach politycznych utrzymują, że poza przewidywanym porządkiem dziennym, na konferencji poruszana będzie sprawa

pak u gwarancyjnego. Z Rewla minister powróci do Warszawy, skąd uda się do Genewy, gdzie ma stanąć 2. września. Minister rezydent w Genewie Kaja an Morawski, który podczas podróży min. Skrzyńskiego do Ameryki zastępował go, wyjeżdża z powrotem do Genewy.

Przed ustaleniem terminu wręczenia odpowiedzi francuskiej.

Powrót Stresemanna do Berlina.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 20. sierpnia. (Z) Min. spraw zagran. Stresemann przerwał swój urlop ze względu na otrzymanie odpowiedzi Francji. Poseł francuski w Berlinie porozumie się z posłami państw koalicyjnych co do terminu wręczenia noty. Nastąpi to

prawdopodobnie w piątek lub sobotę. Nota zostanie wręczona niemieckiemu Auswärtiges Amt przez posła francuskiego w otoczeniu posłów: belgijskiego, włoskiego i angielskiego.

Sprawa regulacji długów rusza z miejsca.

Wiara Francji w dobre tradycje Anglosasów.

Paryż, 20. sierpnia. (Tel. G. P.) Dzień ten wyraża ogólnie zadowolenie z układu belgijsko-amerykańskiego. „Petit Parisien“ mniema, że wyniki osiągnięte przez to porozumienie ułatwią niewątpliwie rokowania francusko-amerykańskie tem bardziej, że Francja i Belgja znajdują się obecnie w analogicznej niemał pod względem finansowym sytuacji w stosunku do Stanów Zjedn. „Echo de Paris“ zaznacza, że Francja przy rokowaniach dotyczących uregulowania długów winna stanąć wyłącznie na stanowisku swej zdolności płatniczej i stwierdza, że mimo niejednokrotnych przejawów zbytku w życiu francuskim, a raczej pewnych

grup cudzoziemców przebywających w Francji, Francja sama bynajmniej przez wojnę się nie wzbogaciła. Należy oczekiwać, pisze dalej dziennik, że Anglosasi wierni zawsze tradycji i wspomaganiam tych, którzy zdają się na własne siły przez ograniczenie swoich wymagań, pozwolą nam podźwignąć się do poziomu przez nich pożądanego.

Nowy Jork, 20. sierpnia. (Tel. G. P.) Ambasador francuski doniósł amerykańskiemu urzędowi skarbu, że Francja wyszła w połowie września misję do Waszyngtonu celem rokowań w sprawie długów francuskich.

Troska rządu o mniejszości narodowościowe.

Inowacja w Min. Spraw Wewn.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 20. sierpnia. (Z) Wczoraj obiegła Warszawę pogłoska o rzekome utworzeniu w Min. Spraw Wewn. specjalnego wydziału dla spraw mniejszości narodowościowych. Okazało się, że pogłoska ta nie odpowiada rzeczywistości. Przydzielono tylko do wydziału po-

litycznego tego Ministerstwa urzędnika do szczególnych poruczeń, który zajmować się będzie sprawami w ewództw wschodnich. Na stanowisko to został powołany p. Zabierzowski, który pozostanie nadal sekretarzem sekcji komitetu politycznego Rady Ministrów.

Sowbandyci warszawscy skazani na karę śmierci.

Gorliwe zabiegi obrońców o ułaskawienie.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 20 sierpnia. (Z) Wczorajsza rozprawa — jak donosiliśmy — została przerwana do dziś rana. Późnym wieczorem miało nastąpić wczoraj przewiezienie trzech komunistów do więzienia. Ponieważ na ulicy znajdował się cały szereg podejrzanych osobników, przeto policja postanowiła niedopuszczyć do żadnych wykroczeń. Karetkę więzienną wysłano pod silną eskortą zupełnie pustą, a oskarżonych przeprowadzono tylnym wyjściem przez gmach sąsiedniej hipoteki do aresztu centralnego. W ten sam sposób sprowadzono dziś do gmachu sądu oskarżonych. Rozprawa rozpoczęła się dopiero o godz. 10.40 przedpołudniem. Głos zabrał adwokat Paschalski jako obrońca. Podniósł w przemówieniu swoim, że broni przedewszystkiem Huebnera i podkreślił, że celem komunistów był zamach na Cechnowskiego. Adw. Paschalski starał się wytłumaczyć psychologię bołowca, jakim jest Huebner. Po przemówieniu adw. Paschalskiego nastąpiły przemówienia dalszych obrońców, mianowicie Rudzińskiego i Duracza.

Po godz. 4.30 sąd doraźny w składzie: przewodn. Gumiński, sędziowie Chyczewski i Rykaczewski, oraz prokurator Skoczyński skazał obwinionych: Władysława Huebnera, Henryka Rutkowskiego i Władysława Kniewskiego na karę śmierci przez rozstrzelanie. Wyrok przedstawiony będzie do łaski Prezydenta Rzpltej i w ciągu 12 godzin ma być wykonany, o ile nie nastąpi ułaskawienie.

W ostatniej chwili dowiaduje

się Wasz korespondent, że wszyscy obrońcy skazanych, nie jak zwykle, drogą telefoniczną zwrócili się o ułaskawienie, lecz, co wygląda już na demonstrację, o-

sobiście udali się do Spały.

O ile można wnosić z przypuszczeń kół blisko stojących osoby p. Prezydenta, skazani nie uzyskują ułaskawienia.

Z ostatniej chwili.

Rozstrzelanie sprawców „krwawego piątku” w Warszawie.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 21 sierpnia. (Z) Dziś, o g. 4 rano, sprawcy „krwawego piątku” w Warszawie: Huebner, Rutkowski i Kniewski zostali rozstrzelani przez pluton egzekucyjny w Cytadeli.

Warszawa, 20 sierpnia. (Z) Korespondent Wasz dowiaduje się, że w tej chwili (g. 23) powrócili ze Spały obrońcy skazanych, którzy udali się tam w towarzystwie prokuratora Skoczyńskiego, dla wyjedrania ułaskawienia dla swych klientów. Pan Prezydent nie skorzystał z prawa łaski.

Natychmiast potem przewie-

ziono z więzienia przy ul. Dzielnej skazanych do celi skazańców w Cytadeli.

W okolicach więzienia agitatorzy komunistyczni w różnych miejscach porozwieszali czerwone płachty z napisami przeciwpaństwowymi.

Miedzy gromadzącymi się na ulicach tłumami gawiedzi aresztowano 2 osobników, którzy usiłowali za pomocą umówionych znaków porozumieć się z więźniami. Bliższych danych brak na razie, gdyż szczegóły tych aresztowań są trzymane w tajemnicy.

Nadzwyczajny dramat
sensacyjny w 7 aktach

ZWIASTUN ŚMIERCI

W głównych rolach: urocza BERTY COMPTON i TOM MOORE.

Dziś po raz ostatni KINO KOPERNIK.
JUTRO PREMIERA
z Głorją Swanson p. t. **POD BICZEM DESPOTY**

Krwawa obława policjantów na policjanta - defraudanta.

Policjant zdefraudował 500 zł. — Obława na byłego kolegę. — Śmiertelny strzał.

(Od naszego stałego korespondenta.)

Tarnopol 20 sierpnia.

(1) Jesteśmy pod wrażeniem niezwykle tragicznego zdarzenia.

Starszy posterunkowy Kowalewski, kierownik menaży w Okręgowej Komendzie P. P. w Tarnopolu, w łączności z swoim zajęciem gospodarzem, sprzeniawierzył w mniejszych i większych kwotach i ponosił dostawców menaży P. P., wyrządzając jej łączną szkodę około 500 zł.

W obawie przed odkryciem swoich sprawek, zbiegł dnia 5-go sierpnia br. i od tego dnia po wykryciu malwersacji był poszukiwany. W ostatnich dniach pojawiły się wiadomości, że osobnik w mundurze policyjnym nachodzi gospodarzy w okolicznych wsiach wyludzając od nich pod różnymi pozorami bądź drobne kwoty, — bądź artykuły żywności. — Dnia 15 sierpnia podobne indywiduum z rewolwerem w reku napadło na jednego kupca w drodze za Kut-

kowcami, ów zaś tylko przez ucieczkę potrafił wyjść cało z ciężkiej opresji. Wszystkie poszlaki wskazywały na osobę Kowalewskiego, który ostatnio ukrywał się w lesie Kutkowieckim.

Wobec tego policja popołudniu 18 bm. zarządziła obławę na złoczynię w mundurze policjanta; siedmiu posterunkowych uzbrojonych w rewolwery otoczyło las, z którego istotnie w krótkim czasie wychylił się osobnik w mundurze policjanta.

Na wezwanie najbliższego posterunkowego „ręce do góry”, indywiduum owo nie tylko nie uczyniło temu zadość, ale zdecydowanym ruchem sięgnął ręką do kieszeni po broń. Wówczas najbliższy z posterunkowych wypalił z rewolweru. Strzał był celny. Kowalewski, ugodzony w samo serce, padł na miejscu trupem.

Szczegółowe śledztwo w sprawie tej jest w toku.

Wielkie zwycięstwo francuskie w Maroku.

Paryż, 20 sierpnia. (Tel. wł.) Nadeszły tu wiadomości z Marokko o druzgocących wprost skutkach natarcia pierwszej fali zapowiadanej oddawna wielkiej ofensywy francuskiej. W ślad za tem otrzymano następujące wiadomości z frontu:

Wiadomości o wielkiem zwycięstwie wojsk francuskich rozeszły się szybko po całym froncie. Trzy szczypty rozpoczęły rokowania o uznanie władzy francuskiej. Wojska francuskie zajęły wszystkie wzgórza, aż do najdalej na północ wysuniętej granicy kraju. Liczne grupy nieprzyjacielskie złożyły broń, prosząc o litość. Walczący po stronie francuskiej tubylcy zachowywali się w czasie ostatnich walk bardzo dzielnie.

Zamachy na króla hiszpańskiego powtarzają się.

Paryż, 20. sierpnia. (Te. G. P.) Podróżni przybyli z Madrytu opowiadają, że w ub. tygodniu w Sanlander pewien policjant zauważył w tłumie osobnika, który na widok przechodzącego króla Alfonsa sięgnął ręką do kieszeni. Policjant chwycił go w chwili, kiedy wyciągnął z kieszeni rękę opatrzoną w rewolwer. Policja hiszpańska jest zdania, że istnieje spisek uknuty przeciw królowi, z rozgałęzieniem w wielu miastach prowincjonalnych i z udziałem cudzoziemców. Przypuszczenie to potwierdza wykrycie bomb na torze kolejowym pod Barceloną, oraz aresztowanie anarchistów w St. Sebastian. Rezydent, cę królewską otoczono silną strażą.

KONFLIKT CHIŃSKO - ANGIELSKI ZAOSTRZA SIĘ.

Ochrona interesów angielskich.

London, 20. sierpnia. (Tel. G. P.) Jak donosi Reuter, wicemarszałek Sinclair odjechał z Hongkongu do Kantonu. Podróż ta pozostaje niewątpliwie w związku z zarządzeniami rządu kantonńskiego przeciw żegludze angielskiej. Jakkolwiek marszałek, admirał Sinclair nie otrzymał specjalnych instrukcji co do poczynienia przedstawień u władz chińskich, powożmie on jednak w charakterze naczelnego komendanta stacji marynarki w Chinach potrzebne kroki dla ochrony żeglugi angielskiej bez komunikowania się z rządem.

London, 20. sierpnia. (Tel. G. P.) Reuter donosi, że rząd angielski uważa akt rządu kantonńskiego w sprawie komunikacji okrętów angielskich na wodach chińskich za naruszenie praw traktatowych, przyznanych rządowi zagranicznemu.

POŚCIG ZA BANDYTAMI Z POD BELZCA.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Belzec, 20 sierpnia.

Wczorajszy numer „Gazety Porannej” doniósł o fenomenalnym wprost wypadku w dziejach bandytyzmu w Polsce, kiedy to po napadzie bandyci odrabiali głowę swemu współtowarzyszowi. Natychmiast po otrzymaniu wiadomości o napadzie i zbrodni, na miejsce wypadku udał się funkcjonariusz posterunku policyjnego w Belczu, który do tej chwili śledzi ruchy uciekających bandytów i postępuje po ich śladach.

Komendant policji lubelskiej zażądał z Lwowa dwóch wybitnych wywiadowców policyjnych dla prowadzenia dochodzenia i pościgu. Wczoraj wywiadowcy ci wyjechali na miejsce zbrodni i na padu, gdzie oprócz nich skoncentrowano najtejsze siły policyjne.

UJĘCIE TERRORYSTÓW BULGARSKICH W PARYŻU.

Są to członkowie grupy, która wysadziła katedrę w Sofji.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 20. sierpnia. (Z) Z Paryża donoszą, że aresztowano tam sprawców zamachu na wiceprezydenta bułgarskiego sobranja. Aresztowano ogółem dotychczas 16 osób, wśród których znajduje się główny sprawca zamachu Kawlow. Zznał on, że należy do grupy komunistycznej. Poselstwo bułgarskie w komunikacie, wydanym w Paryżu, podaje do wiadomości, że sprawcami zamachu są ci sami, którzy należą do tej grupy komunistycznej, która dokonała zamachu na katedrę w Sofji.

LOS PORWANEGO LEKARZA AMERYKAŃSKIEGO.

Pekin, 20. sierpnia. (Tel. G. P.) Amerykański lekarz Soward, który dnia 23. lipca został porwany przez bandytów chińskich, ma się dobrze i jest dobrze traktowany. Ponieważ obóz bandytów jest osaczony przez wojsko, sądzi, że bandyci niepotrafią uciec.

Zakończenie manewrów piechoty.

„Niebiescy“ wywiązali się z zadania pomyślnie.

Defilada na ulicach Torunia.

Toruń, 20. sierpnia.

Drugie z kolei wielkie manewry armii polskiej — manewry piechoty na pomorzu — zostały zakończone. Wczoraj korespondent Wasz miał sposobność podzielić się z Czytelnikami „Gazety Porannej“ opinią najwybitniejszych oficerów zagranicznych, którzy wysoko ocenili stan wyszkolenia naszej młodej armji.

Dzisiaj, w dniu zakończenia manewrów, pragnę dorzucić parę uwag o ich wynikach.

Jak na Wołyniu, tak i tu „niebiescy“, liczebnie słabsi, natomiast wspomagani bronią techniczną, zdolali wywiązać się z zadania pomyślnie. Opóźnili posuwanie się silniejszych liczebnie „czerwonych“, a nawet korzystając ze słabo ubezpieczonego lewego boku czerwonych, uderzyli nań.

Ten moment stał się zakończeniem manewrów.

Po manewrach omówił je najpierw gen. Hubiszta, główny rozjemca, następnie gen. Skierski, główny kierownik manewrów pomorskich, po czym zabrał głos minister Sikorski.

Nazajutrz rano na tutejszym poligonie odbyły się ćwiczenia artyleryjskie, połączone z ostrem strzelaniem, a po ich zakończeniu defiladą wszystkich oddziałów biorących udział w manewrach. Dla generalicji polskiej i obcej wybudowane zostały specjalne trybuny.

Warszawa, 20. sierpnia. (Tel. G. P.) Dziś rano na poligonie artyleryjskim pod Toruniem odbyły się ćwiczenia

DRUZOWIE POSTAWILI WARUNKI FRANCJI

Wątpić jednak należy, czy Francja weźmie je pod uwagę.

Londyn, 20. sierpnia. (Tel. G. P.) „Times“ donosi z Jerozolimy, że Druzowie postawili następujące warunki: Wycofanie wszystkich oddziałów francuskich z Hauranu. Ograniczenie francuskiej kontroli do 5 urzędników. Odbudowa wszystkich wsi zniszczonych przez franc. aeroplany. Zgoda na nieograniczenie handlu bronią w Hauranie.

WYPOGADZANIE SIĘ SYTUACJI W SZANGHAJU.

Szanghaj, 20. sierpnia. (Tel. G. P.) Sytuacja w tamtejszym porcie poprawia się. Większość robotników portowych wraca do pracy. Chińskie ministerstwo komunikacji udzieliło tutejszemu kierownictwu upoważnienia do zaofiarowania strajkującym urzędnikom portowym podwyżki płac. Urzędnicy odrzucili jednak tę propozycję.

ANGLJA I BOJKOT JEJ OKRĘTÓW W PORTACH CHIŃSKICH.

Londyn, 20. sierpnia. (Tel. G. P.) Dyplomatyczny sprawozdawca „Daily Telegraph“ podaje, że rząd angielski nie przedsięwzięł żadnych zbyt pospiesznych kroków w Chinach wobec bojkotu okrętów angielskich w portach chińskich.

SOLIDARNOŚĆ ROBOTNIKÓW Z INTELIGENTAMI WE FRANCJI.

Marsylja, 20. sierpnia. (Tel. G. P.) Listonosze, robotnicy tramwajowi i cywilny personal magazynów wojskowych, oraz szereg innych robotników porzucili pracę na znak solidarności ze strajkującymi funkcjonariuszami banków.

Od naszego korespondenta.

manewrowe połączone z ostrem strzelaniem. Wszystkie oddziały i rodzaje broni wywiązały się bardzo dobrze ze swych zadań. Potem odbyła się

dwugodzinna defilada wszystkich oddziałów, które brały udział w manewrach. Wojsko prezentowało się doskonale.

Nabożeństwo Żałobne za spokój duszy s. p. EDMUNDA RIEDLA

kupca i obywatela m. Lwowa

odbędzie się w sobotę dnia 22 sierpnia 1925 r. o godz. 8 rano w kościele Archikatedralnym, na które zaprasza RODZINA.

Rokowania o pożyczkę amerykańską są na bardzo dobrej drodze.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 20 sierpnia. (Z) W związku z sytuacją walutową i rokowaniami, jakie prowadzi Rząd, o tym zymano dzisiaj informację od wiceprezesa Banku Polskiego Młynarskiego, który bawi w Ameryce, że

rokowania w sprawie pożyczki prowazone są intensywnie na gruncie amerykańskim, a Amerykanie odnośnie do planów polskich z całą życzliwością.

Debaty Syjonistów nad kolonizacją. II. dzień kongresu.

Wiedeń, 20 sierpnia. (Tel. G. P.) Na dzisiejszym posiedzeniu kongresu syjonistycznego wygłosił delegat dr. Fosken referat i gospodarce rolnej w Palestynie. Rozwinęła się następnie generalna dyskusja nad referatem. Pierwszy zabrał głos poseł Farbstein imieniem grupy Misrahi. Mowa jego wywołała burzliwe zajścia. Farbstein zaatakował ostro komitet wykonawczy, ponieważ ten nie uwzględnia potrzeb żydów ortodoksyjnych, nadto zarzucił departamentowi przemysłu, że nie dorósł do swego zadania. Przeciwnicy przyjęli Farbsteina w gwałtowny sposób, natomiast zwolennicy burzliwie go oklaskiwali. Na stępnie przemawiał Gottlieb, jako mówca polskiej grupy mniejszościowej.

Wiedeń, 20 sierpnia. (Tel. G. P.) W dzisiejszym dniu kongresu syjonistycznego dr. Fosken z Palestyny referował sprawę kolonizacji Palestyny, oraz przedstawił swój projekt stworzenia kolonii, opartych na intensywnej gospodarce rolnej. Dr. Fosken polemizował z polityką kolonizacyjną

Palestyńskiej Egzekutywy. Delegaci z Iona „Poalej Syjonu“ przewywalili wywody prelegenta, gdyż partja ta jako przedstawicielka palestyńskich sfer robotniczych popiera dzisiejszą politykę kolonizacyjną i stoi po stronie dra Rupina i inż. Kapłońskiego, organizatorów obecnej kolonizacji. Dr. Fosken wywodzi, że Palestyna wcale nie nadaje się do uprawy zboża, ale jedynie do uprawy owoców i jarzyn. Żydzi muszą płacić wygórowane ceny za grunt i dlatego nieracjonalną i nieekonomiczną rzeczą jest zajmowanie się na tak drogim a nieodpowiednim gruncie uprawą zboża.

PROJEKTY FINANSOWE SYJONISTÓW.

Wiedeń, 20 sierpnia. (Tel. G. P.) Na kongresie syjonistycznym zgłoszono wniosek zaciągnięcia pożyczki w wysokości 10 milionów dolarów za pośrednictwem Ligi Narodów celem odbudowy Palestyny. Dalszy wniosek domaga się utworzenia Banku przemysłowego dla Palestyny.

LUNACZARSKI W PARYŻU.

Paryż, 20. sierpnia. (Tel. G. P.) „Quotidien“ donosi, że Lunaczarski przybędzie wkrótce do Paryża.

WALKI NA ZIEMIACH ARABSKICH.

Londyn, 20. sierpnia. (Tel. G. P.) „Morningpost“ donosi z Kairo, że Medyna jest ciągle jeszcze oblegana przez Wahabitów. Wojska państwa Hedżas straciły w ostatniej bitwie około 100 żołnierzy.

Nadchodząca sesja Rady Ligi Nar.

Genewa, 20. sierpnia. (Tel. G. P.) Oficjalny komunikat ogłasza porządek dzienny 6 plenarnego posiedzenia Ligi Narodów, które rozpocznie się 7. września: 1) Wybór komisji weryfikacyjnej, 2) Wybór prezydenta, 3) Przyjęcie porządku dziennego, 4) Wyznaczenie komisji i wybór przewodniczących komisji, 5) Wybór 7 wiceprzewodniczących, 6) Sprawozdanie z prac dokonanych przez Radę Ligi od czasu ostatniej sesji, sprawozdanie sekretariatu i sprawozdanie w sprawie wykonania decyzji ostatniego zgromadzenia. Niezależnie od tego na porządku dziennym znajdują się kwestje przekazane przez 5 ogólne zgromadzenie, a mianowicie zmiana art. 18 paktu, sprawy dotyczące propagowania pokoju światowego, repartycja wydatków Ligi Narodów pomiędzy jej członków według nowego klucza, dalej kwestje proponowane przez Radę Ligi Narodów, a mianowicie sprawa arbitrażu bezpieczeństwa i redukcji abrożeń, raporty o pracach w zakresie organizacji ekonomicznej i finansowej, złączenie sprawy odbudowy finansowej Austrii i Węgier, sprawa utworzenia specjalnego urzędu zapewniającego opiekę wychodźcom greckim itd., raport o pracach w sprawie organizacji komunikacji i tranzytu, raport o pracach w sprawie organizacji higieny, oraz o pracach komisji doradczej w sprawie ochrony dziecka i kobiety, wreszcie wyznaczenie odpowiednich kredytów na przyszłe prace tej komisji, kooperacja intelektualna, sprawa budowy specjalnej sali obrad Ligi Narodów. Poza tem są na porządku dziennym sprawy budżetu na rok 1926 łącznie z budżetem międzynarodowej organizacji pracy i stałego trybunału międzynarodowej sprawiedliwości, kontrola rachunków za rok 1924, wreszcie nominacja 8 niestających członków Rady Ligi Narodów.

Genewa, 20. sierpnia. (Tel. G. P.) Rzecznicy Ligi Narodów Laynot i Rist, którym powierzono zbadanie stosunków gospodarczych Austrii, ukończyli już swe prace i przedłożyli Lidze Narodów wyniki swoich badań w memorjale obejmującym 100 stron druku.

WYJAZD PREZESA NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI.

Warszawa, 20. sierpnia. (Tel. G. P.) Prezes Najwyższej Izby Kontroli Żarnowski wyjechał 20. bm. w sprawach służbowych z Warszawy. W czasie jego nieobecności zastępować go będą wiceprezisi dr. Franciszek Niewiadomski i Zenobiusz Ruggiewicz.

CZEŚCI POŻYCZAJĄ W AMERYCE.

Warszawa, 20. sierpnia. (Tel. G. P.) „Gaz. Warsz.“ donosi, że Czechosłowacja otrzymała we wrześniu pożyczkę w Ameryce.

ORGANIZOWANIE ARMII NIEREGULARNEJ W JUGOSŁAWII.

Wiedeń, 20. sierpnia. (Tel. G. P.) „N. Fr. Presse“ donosi z Białogrodu za „Belgrader Zeitung“, że jugosłowiański minister wojny przedłożył królowi projekt organizacji armji nieregularnej. Do armji tej mają być wcieleni wszyscy ci, którzy nie znajdują miejsca w formacjach regularnych.

EWAKUACJA OKUPOWANEGO TERYTORIUM NIEMIEC.

Kolonja, 20. sierpnia. (Tel. G. P.) Opróżnienie Düsselddorfu odbywa się programowo. Wszystkie budynki publiczne zostały już opróżnione. Wojsko francuskie opuszcza miasto w małych oddziałach.

JAPONJA A AUTONOMJA CELNA CHIN.

Tokio, 20. sierpnia. (Tel. G. P.) Tutejszy urząd zagraniczny oświadczył, że Japonja gotowa jest wziąć udział w naradach nad autonomją celną w Chinach w razie, jeżeli Chiny postawią takie żądanie.

PRZYKŁADNE UKARANIE KAPITANA PAROWCA.

Sidney, 20. sierpnia. (Tel. G. P.) Wolff. Kapitan parowca Hanau został skazany na grzywnę 400 funt. szterl., ponieważ umożliwił czterem Niemcom wylądowanie na terytorjum australijskiem.

ODROCZENIE WYPRAWY PODBIEGU NOWEJ.

Londyn, 20. sierpnia. (Tel. G. P.) Reuter donosi z Waszyngtonu, że Mac Millan zaniechał z powodu niepogody wykonania planu ekspedycji podbiegunowej.

Eksport wyrobów tytoniowych z Rosji sowieckiej.

N. Jork w sierpniu.

(B) Jedno z pism amerykańskich zawiera ciekawe szczegóły o eksporcie towarów tytoniowych z Rosji sowieckiej.

Wywóz wyrobów tytoniowych z Rosji sowieckiej zaczyna wraść. — W ciągu ostatnich trzech miesięcy, t. j. maja, czerwca i lipca wywieziono do Finlandji, Danji, Persji, Sztokholmu i Łotwy około 1 miliona sztuk papierosów i kilka tysięcy klg. gotowego tytoniu. W ostatnich czasach fabryki tytoniowe w Sowietach odczuwają obfity napływ zamówień z Austrii, Danji, Japonii, Francji i Ameryki przeważnie od prywatnych firm. Główną przeszkodą do rozwoju eksportu sowieckich wyrobów tytoniowych zadawalającej jakości, są wysokie cła przywozowe, obowiązujące w państwach importujących wyroby tytoniowe.

Międzynarodowy kongres robotników-esperantystów

Wiedeń 20 sierpnia.

(B) W Wiedniu dokonano otwarcia międzynarodowego Kongresu robotników - esperantystów. Kongres będzie trwał 5 dni. Bierze w nim udział 300 delegatów, reprezentujących 18-cie państw. Przedmiotem narad są przeważnie kwestje natury organizacyjnej i propagandowej.

Kapelusz Fryderyka W. w Ameryce?

N. Jork w sierpniu.

(B) Pewien antykwaryusz z San Francisco posiada kapelusz, który był niegdyś własnością znakomitego króla pruskiego. Kapelusz ma kształt trójkąta, z boku widnieje kokarda, przytrzymana dwoma złotymi guzikami i srebrną klamrą. Handlarz miał rzekomo kupić tę ciekawą pamiątkę historyczną od żołnierza francuskiego, którego przodek był przybocznym służącym Fryderyka II-go. Autentyczność tego kapelusza jest mocno podejrzana.

FEJLETON „GAZ. POR.” z 22. VIII. 1925.

J.-H. ROSNY STARSZY.

W pogoni za bandytą.

Za czasów, kiedy należał do służby bezpieczeństwa — opowiadał Lascombe — grasował pewien włamywacz nazwiskiem Pigelot, zwany Krukami, zwany najczęściej Matrass'em, który w łapy policji nie dostał się nigdy.

Był to tak zwany „pustelnik”, czyli bandyta samotny. Rozmaitość jego wybiegów uniemożliwiała przyłapanie go. Trzeba wiedzieć, że każdy prawie włamywacz ma swoje stałe zwyczaje, i po „manierze” poznaje się, że to ten lub ów recydywista. Matrass rozporządzał w swym zawodzie doświadczeniem rozległym, i naśladował raz tego, raz tamtego; raz po raz nas zapędzał na fałszywy ślad. Co do mnie, jużem spudłował coś siedem, czy osiem razy i zamiast niego, aresztowałem kilku osobników niesłusznie.

Ciążył mi też on na wór i polożałem na każdą sposobność, aby go wytropić. Wiedział szelma o tem i co czas jakiś podrywał sobie ze mnie, przesyłając mi pozdrowienie pod adresem komisariatu i to na odkrytej kartce.

Co mówi Nemo:

Mister Dollar znów na widowni.

Czekałem długo w ukryciu i skromnie,
Jak lis przemyślny, który wpadł do sidła.
Wasz złoty brzydko przejechał się po mnie
I nie pozwolił mi rozwinąć skrzydeł.

„Ja, którym tyłu wzbogacił lub zgubił,
W świecie giełdowym uczulem się zerem.
Nikt mię nie pięścił i nikt nie hołubił,
Stałem się zwykłym, zdawkowym papierem.

Dziś znów wróciłem do dawnej potęgi.
Niemoc mych członków więcej nie rozkleja.
Codziem złotemu sprawiam nowe cięgi,
Bom jest silniejszy w boksie od Dempseya.

Chodzę po Polsce w sławie i estymie,
Gdzie się pojawię, przyjmują mnie miło.
I znów na ustach wszystkich moje imię...
Good morning Państwu drzyjcie przed ma siłą!

Bunt w wojsku sowieckim.

Cała dywizja mongolska zbuntowała się i wymordowała oficerów.

(Telefonom od naszego korespondenta).

Warszawa, 20. sierpnia. (Z) Z Moskwy donoszą: W dywizji mongolskiej armii sowieckiej, stacjonowanej w pobliżu Uralu, wybuchł bunt żołnierzy. Większą część oficerów bolszewickich wymordowano. Dowodzący dy-

wizją mongolską generał korzystając z zamieszania, zbiegł, zrabowawszy kasę dywizyjną. Przeciw zbuntowanemu oddziałom wysłano kilka pułków pod dowództwem jednego z komisarzy bolszewickich.

Radykalna odbudowa gospodarcza państwa rosyjskiego.

Szereg „olbrzymich” projektów bolszewickich.

(Telefonomat własny „Gazety Porannej”).

Pogranicze sow., 20 sierpnia.

Z Moskwy donoszą nam: Rząd sowiecki zapowiada rozpoczęcie w roku bieżącym ogromnych, na światową skalę zakrojonych, robót, zmierzających do radykalnej odbudowy gospodarczej niezliczonych przestrzeni państwa sowieckiego. W pierwszym rządzie w grę tu wchodzi plan połączenia morza Bałtyckiego z morzem Czarnym oraz Kaspijskiem. Projekt ten — o olbrzymim znacze-

niu światowym, przewiduje wprowadzenie kanałów rzecznych, łączących Wołgę z Donem, oraz Wołgę z Kaspiem.

Dalej przewidziano budowę nowoczesnych portów morskich w Leningradzie i Rostowie, udoskonalenie tzw. „wodnego systemu marińskiego”, służowanie Donu i t.d. Na roboty, połączone z częściową realizacją tego projektu w pierwszym pięcioletciu, rząd wyznaczył kwotę 172 mil. rubli zł.

Co jeszcze sprawy wikłało, to, że kradł wyłącznie banknoty, albo monetę brzęczącą. Posiadał przytem iście diabelski węch. Nie zdarzyło mu się pokpić sprawy. Nieomylnie trafiał na bogaczy, obficie zaopatrzonych w gotówkę. Rzadko zabierał mniej, niż pięć tysięcy franków, a nieraz o wiele więcej. Po czym, odpoczywał sobie. Lubił widocznie życie spokojne i umiarowane, czasami bowiem nie dawał znać o sobie przez jakie półtora roku. Właśnie po takim przydługim wyciecznym puścił w taniec aferę Gripardon'a.

Gripardon był to dawny żebrak, który się przerzucił do lichwy. Mieszkał przy ulicy Praczek — św. Oportuny, na czwartym piętrze chylącej się rudery, a specjalnością jego było pożyczanie na tygodniowy procent przekupkom i przekupniom ulicznym. Wiodło mu się znakomicie: po kradzieży wyjawilo się, że posiadał dwie czynszowe kamienice na przedmieściu, oraz sto dziesiąt tysięcy franków kapitału, częścią ulokowanego w banku, częścią u niego. Gripardon wylazł z mieszkania tylko raz na tydzień, w poniedziałki, od godziny pierwszej do czwartej dla załatwiania interesów. Co do czynszów, odbierał je bezpośrednio u siebie, z rąk stróżów kamienicznych. Matrass naturalnie wybrał sobie poniedziałek. Załatwił się po mistrzowsku. Zagarnął łotr około dwudziestu dwóch tysięcy i przesłał ironi-

cznie sto franków do komisariatu w Haulach, do podziału między najbardziej potrzebujących przekupniów i przekupki.

Sprawę powierzono mnie i proszę wierzyć, że się zabrałem do niej z odpowiednim zapalem. Zresztą po dwóch tygodniach jeszcze nie osiągnął ani cienia jakiegokolwiek wyniku. I już zaczynałem tracić nadzieję, gdy aresztowanie pewnego draba, pomocnika przy holowniku, dostarczyło mi jakieś niby poszlaki. Człowiek ten spotkał w okolicach Saint-Quentin, nad brzegiem splawnego kanału, jakiegoś jegomościa, który mu zafundował poczęstunek i obdarzył pięćsetfrankówką, oraz paru fachowcami radami z zakresu włamywania, które mi zółć poruszyły... Słusznie czy niesłusznie ubrdło mi się, że rozpoznałem pазur Kruka i wsiałem do pociągu w kierunku Pikardji.

Przyjechałem do Saint-Quentin, jednej z najbardziej zapaskudzonych przez przemyśl miejscowości starej Francji. Zaczęłem się waleśać, to po ulicach, to wzdłuż kanału, to po moczarowatej okolicy przyległej do miasta. W końcu drugiej doby wydało mi się, że rozpoznaję Matrass'a w postaci jakiegoś indywiduum skromnie odzianego i niczem się nie wyróżniającego. Dlaczego tak? Sam nie wiem: nasz zwód wymaga jakiegoś wrodzonego instynktu, którego rozum nie w stanie wyłumażyć. Indywiduum to najchętniej łowiło

Drugim, nie mniej olbrzymim projektem, obecnie zatwierdzonym, jest utworzenie na Dalekim Wschodzie (w obwodzie amurskim) „opornego punktu sowieckiego”, czyli skupionego środowiska ludności rosyjskiej. W tym celu projektowano przesiedlenie do tego kraju 500 tys. mieszkańców z rejonów centralnych, odbudowę obszernej sieci kolei żelazn. itd. Na ten projekt wyasygnowano 192 mil. rubli zł. (również na pierwsze pięciolecie).

Największą kwotę, bo aż 740 mil. rubli zł., wyznaczono w ciągu 5 lat) na zwalczanie następstw niszczących wpływów tzw. „pustyni piaskowej środkowoazjatyckiej” na rozległy rejon rolniczy, tzw. „język pustyni”, obejmujący Kirgizie, kraj nadwołżański oraz północny Kaukaz.

Stwierdzono, że pod wpływem szerzenia się pustyni, rolnictwo w całym tym, ongiś najbardziej żyznym kraju, zostało niemal zniszczone całkowicie.

Projektowano dalej prowadzenie robót meljoracyjnych na odległości 3.500 tys. dziesięcin ziemi i t. d. Nareszcie, czwarta część tego olbrzymiego projektu obejmującego połączenie (kolejowe i gospodarcze) Uralu, jako środowiska przemysłu metalurgicznego z zagłębieniem węglowym. Ogółem rząd wyasygnował na dotychczas realizację projektu w ciągu 5 lat 1360 mil. r. zł. (cały projekt obliczony na dłuższy okres czasu oraz wiele milionów).

Dla prowadzenia planu „radykalnego odrodzenia Sowietów” utworzono specjalną komisję „Toplana”, z udziałem najwybitniejszych kierowników rządu moskiewskiego.

**Światowej sławy
budapeszteńskie mydła toaletowe
KLEIN i SYN**
**Lwów, Pasaż Mikolascha,
II. schody, II. p.**

znowu wszędzie do nabycia.

Niedoścignione specjalności fabryki:
mydła glicer., benzoosowe, glicerynowo-kwiatowe i mleczno-illjowe
(Lilienmilch) 4347

ryby na wędkę, w kanale, o trzy, czterech kilometry od portu. Zajęcie wyglądałoby zgoła naturalne, gdyby facet był tu stałym mieszkańcem. Ale nie. Upewniłem się łatwo, że mieszka w hotelu i że nie zna się tu z nikim...

Powinienem był zaryzykować aresztowanie natychmiast. Choć byłem jak najstaranniej ucharakteryzowany, a uznawałem mnie za mistrza w tym względzie, wystarczało najlżejszego drgnięcia, odcięcia, aby rozbudzić przenikliwość Pigelota... Lękalem się wpaść raz jeszcze; wolałem też uzupełnić dochodzenia, oraz zaopatrzyć się w upoważnienia niezbędne. Z zasady zresztą śledziłem mego człowieka zdaleka i wątpię, aby choć raz wyraźnie ujrzał mnie.

Pewnej soboty powziąłem ostateczne postanowienie. W asystencji, w niejakiem oddaleniu siły miejscowej, udałem się do Hotelu Trzech Króli. Hotel był strzeżony, niemniej ptaszek już zdolał wymknąć się z gniazda podstępnie. Nie odjechał wszakże daleko. Udało mi się trafić na trop, w kierunku ku kanałowi. Następnie zobaczyłem na moście mego rybolowcę.

Nie myślę się wdawać w powikłany opis rozlicznych przygód tej pogoni. Matrass zaczął od fugi w kierunku moczarów, po czym skręcił prosto w pole,

Zadania opery lwowskiej.

U progu nowego sezonu operowego. — Konieczność zmian i ulepszeń. — Błędy minionego sezonu. — System „gwiazd“ i jego fatalne następstwa. — Konieczność realizowania planowo ułożonego repertuaru operowego. — Kogo pochłonać może i powinien smok redukcji?

Lwów 21. sierpnia.

Przebrzmiały głosy mowców, protestujących przeciw zwinięciu opery we Lwowie, skończyły się konferencje i debaty pro i contra, feljetony pisane w tej sprawie straciły swą aktualność, a dzięki dobrej woli Prezydium miasta i wyrozumiałości sfer decydujących o losach teatru, stoimy znowu u progu nowego sezonu operowego. Burza minęła, horyzont się wyjaśnia, a powrót do normalnych stosunków opłacił się, na szczęście, tylko chwila strachu...

Niebawem rozpocznie się ku radości sfer muzycznych sezon operowy 1925—1926, nic tedy dziwnego, że wyłania się w obecnej chwili kwestja jakości tej opery i nasuwają się też jednostkom muzycznym najrozmaitsze refleksje na temat programu, repertuaru, obsady, i tutti quanti czynników, od których zależnymi są powodzenie poszczególnych wieczorów i racjonalny rozwój całej instytucji.

Niezależnie od ograniczeń, które pociągnie za sobą uszczuplony może zespół artystów — (wszak dochodzą nas słuchy o dość poważnej redukcji sił operowych), pewne zmiany i ulepszenia będą konieczne. Przedewszystkiem na punkcie repertuaru. Sezon ubiegły — do którego mimo najlepszej chęci zasady „De mortuis nil nisi bene“ zastosować nie można — wykazał dostatecznie jego wadliwość. Zainaugurowany pod szkodliwym hasłem, czyli na podstawie układania programu z uwzględnieniem sił angażowanych (podczas gdy wypadłoby raczej dobierać siły do z góry ułożonego repertuaru), nie mógł wybrnąć z zaczarowanego koła, ustawicznie przeżywanego „starzyzny“ operowej. Premjery nowości lub wznowień od dawna zapowiadanych, ulegały częstokroć zwłoce, nieraz tylko z powodu, że przypadkowo zawadził o nasze miasto jakiś śpiewak operowy. Rzecz wiadoma, że gościnne występy, takiej niespodziewanej „gwiazdy“ — szereg „sensacyjnych“ wieczorów rozpoczyna wówczas zazwyczaj „Rigoletto“ lub „Żydówka“ — przewracają cały repertuar i przerywają studjum nowości lub wznowienia i w ogóle planową pracę opery.

O wypadkach tego rodzaju, zresztą nie sporadycznych, wspominać tylko dla przykładu. Korzyści, wynikające z gościnnych występów, o ile odbywają się w porze nieodpowiedniej, lub nie przedstawiają wysokiego waloru artystycznego, albo pojawiają się w nadmiernej ilości, są w ogóle problematyczne, nawet pod względem kasowym, zważywszy, że artyści wywożą grosz, wydobyty za pomocą reklamy, za granicę, a po chwilowo zwiększonej frekwencji świeci amfiteatr czas dłuższy pustkami.

Atrakcyjnie powinny więc działać na publiczność nie przemijające i jaskrawe wabiki w formie

gościnnych występów, tylko w pierwszej linii planowo ułożony a możliwie interesujący repertuar, którego punkt ciężkości tkwić musi w interpretacjach dzieł polskiej literatury operowej, przeplatanych przedstawieniami utworów pierwszorzędnych mistrzów włoskich, francuskich i niemieckich. Tu dopominają się o swe prawa Bethovena „Fidelis“, Mozarta „Don Juan“, R. Wagnera „Meistersingery“ oraz „Trystan i Izolda“, i liczne inne arcydzieła których partytury spoczywają od lat szeregu w bibliotece teatralnej. Przy tej sposobności poruszę też sprawę repertuaru operetkowego, pozostawiającego niestety od dłuższego czasu tak wiele do życzenia. Czyż nie wypadłoby w miejsce nowoczesnych operetek — większa ich część istotnie mało ma wspólność z arcydziełami kompozytorskim — przypomnieć publiczności genialne dzieła J. Offenbacha, Jana Straussa i przepyszne, tryskające humorem i dowcipną pomysłowością utwory Audrana, Lecoque'a, Soupe'go i innych mistrzów w całym świecie muzycznym uznanych?

Zadanie kierownika opery jest więc wielkie, a obecna chwila, pod wieloma względami przełomowa, podwaja te trudności. — Prócz obowiązków specjalnie artystycznych, złączonych z kultem muzycznego piękna, nie wolno zapominać ani na chwilę o znaczeniu i misji opery lwowskiej, jako instytucji polskiej na kresach. Poza tem niepodobna zataić, że ostatni okres dziesięcioletni — czasy wojenne i powojenne — wpłynęły bardzo ujemnie na smak publiczności. Jedni szukają wrażeń możliwie silnych, wstrzasających nerwami, bardziej lub mniej este-

tycznych, drudzy wesołej, a po niekąd i bezmyślnej rozrywki, a liczba znawców sztuki i zwolenników prawdziwego piękna niewątpliwie zmalała. Zadaniem dyrektora teatru jest przekonać przeciętną publiczność o wyższości sztuki szlacheckiej i wciągnąć napowrót wszystkich do jej świątyni, a nawet tych licznych miłośników kina, kabaretu i dancingu. — Słowa powyższe odnoszą się również do kierownictwa opery.

Do zadań niełatwych należeć będzie też bezsprzecznie uciążliwa walka z tem groźnym, bladym widmem, o którym wspomniałem już w niniejszym referacie. Mam na myśli oczywiście — redukcję sił operowych, zamierzona lub też już przeprowadzona. Wszak postęp i ulepszenia, aspiracje artystyczne, realizacja pięknych zamiarów i redukcja, to pojęcia właściwie wykluczające się wzajemnie. Miejmy nadzieję, że drańskie i krwiożerczy ów zwierz — potwór zadowoli się mimo swej zachłanności tem, co już w latach poprzednich stanowiło balast dla opery lwowskiej dość zbyteczny. Niechaj pochłonie śpiewaków nieśpiewających, aktorów nie grających, tancerzy nie tańczących, a nie zbliża się do tych wszystkich, którzy w zespole solistów, chórów i orkiestry przedstawiają cenne minimum, umożliwiające utrzymanie opery lwowskiej na poziomie jako tako artystycznym. Racjonalna gospodarka zapewni kierownictwu opery niezawodnie zwycięstwo w walce z tym niewidzialnym a strasznym upiorem, i przyczyni się do licznych — co daj Boże — sukcesów opery lwowskiej w przyszłym sezonie.

Fr. Neuhauser.

Zasiewy i zbiory tegoroczne w Polsce.

Mimo spóźnionej pory i niestałej pogody przedstawiają się bardzo pomyślnie.

Lwów, 21 sierpnia.

(B) Główny Urząd Statystyczny na podstawie sprawozdań korespondentów rolnych podaje szereg interesujących szczegółów o stanie zasiewów i zbiorów tegorocznych w Polsce.

Miesiąc lipiec miał temperaturę w całej Polsce powyżej normalnej od 0.5 do 1. C. Ilość ciepła pomimo zmienionej pogody, utrzymana w ciągu miesiąca była

zupełnie dostateczna.

Nadmierne deszcze w końcu czerwca i na początku lipca pomimo obaw rolników nietylko nie wpłynęły źle na zasiewy, ale znacznie

poprawiły stan jarzyn,

które zapowiadają podobnie jak oziminy, dobre zbiory.

Ogólna ilość opadów w lipcu nie przekroczyła wprawdzie normalnej, jednak dzięki poprzednim deszczom ilość wilgoci w roli była obfita, a nawet z wyjątkiem

województw poznańskiego i pomorskiego, nadmierna. Pomimo spóźnionych żniw i niestałej w czasie ich trwania pogody, zbiory przedstawiają się

bardzo pomyślnie.

Ponieważ jednak podczas żniw panowała naogół zmienna pogoda z obfitami w wielu miejscach opadami, należy się liczyć z

znacznych strat

przy zbiorach. Szczególniej dotyczy to zbóż jarych. Po uwzględnieniu tych strat, które w przecięciu dla całej Polski można przewidzieć w wysokości około 10%, ogólny zbiór ważniejszych ziemiopłodów wyniesie, co następuje:

Pszenicę 13.986 tys. q.; żyta 60.710 tys. q., jęczmienia 13.773 tys. q.; owsa 28.695 tys. q.

W porównaniu z ubiegłym rokiem zwiększenie zbiorów wynosi dla:

Pszenicę 58.1 prc., żyta 66.1¹/₂, jęczmienia 14.0 prc., owsa 20.0 prc.

W stosunku do przeciętnych przedwojennych zbiorów, zbiór roku obecnego stanowi:

Pszenicę 83.1 prc., żyta 107.3 prc., jęczmienia 91.9 prc., owsa 102.1 prc.

Co się tyczy ziemniaków, to chociaż stan ich do sierpnia był pomyślny, nadmierna wilgoć w roli może je uszkodzić, co już w niektórych okolicach na niższych gruntach zauważono.

Stan pozostałych ziemiopłodów również jest zadowalający i w stopniach kwalifikacyjnych (5 oznacza stan wyborowy, 4 dobry, 3 średni, 2 mierny, 1 zły) — przed stawia się następująco:

Rzepak oz. 3.7; rzepak jary 3.0; proso 2.9; gryka 3.2; groch 3.4; łubin 3.3; len 3.0; konopie 3.2; ziemniaki 3.7; buraki cukrowe 3.5.

I pokos siana i koniczyny zupełnie zawiódł, początkowo z powodu nadmiernej suszy i następnie bardzo niepomyślniej pogody w czasie sianokosu; został on w znacznej mierze uszkodzony, w niektórych zaś okolicach zniszczony. Rolnicy pokładają nadzieję na lepsze zbiory drugiego pokosu, gdyż łąki i koniczyny dzięki deszczom znacznie się poprawiły.

Katastrofa winna na Węgrzech.

Budapeszt, w sierpniu

(B) Węgry stoją obecnie w przededniu strasznej katastrofy winnej, gdyż zbyt całej produkcji wina jest obecnie nader utrudniony. Państwo węgierskie zajmuje bowiem obecnie tylko trzecią część swego przedwojennego obszaru. Lecz na tem uszczuplonym terytorjum pozostały prawie wszystkie plantacje wina dawnego państwa.

Rok bieżący zapowiada się niezwykle świetnie co do zbiorów, a katastrofalnie co do zbytu. Już dzisiaj ceny spadły poniżej własnych kosztów rolnika. Plantatorzy — przeważnie drobni rolnicy — nie są zorganizowani i zupełnie uzależnieni od handlarzy. Z powodu zmywy handlarzy, spadło wino w niektórych miejscowościach, produkując pierwszorzędne gatunki, do ceny kilku groszy za litr. Miejscami handlarze wykupili za bezcen całą produkcję na pniu.

Wino węgierskie utraciło w ostatnich latach swoje stare rynki zbytu nie mogąc wytrzymać tańszej konkurencji francuskiej. Np. Poznańskie, którego piwnice zawsze słynęły z zapasów pierwszorzędnych win węgierskich, przeszło dzisiaj wyłącznie do konsumpcji win francuskich.

Węgry miały w tym roku również świetny urodzaj owoców wczesnych, tj. brzoskwiń i moreli. Urodzaj zmarnował się z powodu ograniczeń przywozowych sąsiednich państw (cło na owoce w Austrii), oraz z powodu braku organizacji handlowej rolników, których handlarze wyzyskują do ostateczności. Dla rządu węgierskiego w tych warunkach sprawą nagłą są zawarcie traktatów handlowych z sąsiadami i popieranie spółdzielczej organizacji producentów dla zbytu i przeróbki ziemiopłodów, odgrywających wybitną rolę w gospodarstwie narodowym Węgier.

Dlaczego wieprzowina u nas podrożała?

Województwo powodowało się względami prawnymi.

Lwów, 21 sierpnia.

(—) Przed kilku dniami zamieściliśmy artykuł p. t.: „Nieoczekiwana podwyżka mięsa wieprzowego“, gdzie poddaliśmy krytyce stanowisko, zajęte przez delegata Województwa na posiedzeniu komisji cennikowej. Wbrew bowiem, opinii członków komisji, oraz reprezentantów grup społecznych, delegat Województwa za rządził podwyżkę cen mięsa wieprzowego o 50 proc. Nie da się ukryć, że stanowisko Województwa w tej sprawie spotkało się z ogólną niechęcią całej ludności. W związku z tem otrzymaliśmy w dniu wczorajszym garść uwag z Wydziału Opieki Społecznej Województwa Lwowskiego, udzielonych nam uprzejmie przez naczelnika p. radcę Maszkowskiego, które w imię zasady — audiatum est altera pars, poniżej zamieszczamy.

P. radca Maszkowski przedłożył nam wykaz statystyczny cen za nierogaczyną, z którego wynika, że od lutego br. do sierpnia cena nierogaczyny za 100 kg. żywej wagi, która w lutym wynosiła 96 zł., w maju 139 zł., w sierpniu wzrosła do wysokości 156 zł. i nadal wskazuje znaczną tendencję zwyżkową. Zjawisko to nie jest bynajmniej częściowe, gdyż stwierdzone jest notorycznie zmniejszanie się stanu nierogaczyny wskutek zeszłego nieurodzaju, dalej, nieograniczony eksport, co będzie miało ten skutek, że spędy nierogaczyny nadal będą jeszcze słabnąć.

Ostatnia taryfa maksymalna obowiązywała od 3 lutego br. Skutkiem ustawicznego wzrostu cen nierogaczyny taryfa stawała się nieaktualna, a rzeźnicy i masarze pobierali wprost horendalne ceny, zwłaszcza, że władze były skrupowane ściganiem ich nadużyć, skutkiem, właśnie przestarałej taryfy. Doszło już do takiego absurdu, że za 1 kg. wieprzowiny, która wedle taryfy miała kosztować 1. 60 zł., rzeźnicy pobierali 3 zł., a za słoninę zamiast 2 zł. — 4 zł.

Województwo, chcąc mieć egzekutywę, oraz prawną podstawę w ściganiu rzeźników za lichwę, uznało, że należy zwołać posiedzenie komisji cennikowej i odpowiednio podwyższyć ceny mięsa wieprzowego w stosunku do stanu faktycznego cen nierogaczyny żywej wagi. I tu stała się rzecz dla Województwa nieoczekiwana. Mianowicie na pierwsze zwołane posiedzenie nie przybyli ani członkowie komisji cennikowej, ani rzeźnicy. Zaś na następnym posiedzeniu, odbytym dnia 13 bm. rzeźnicy stanęli na stanowisku, że nie chcą podwyżki cen wieprzowiny, tłumacząc się, że zatwierdzenie wyższej taryfy spowoduje zwyżkę towaru u producentów. Nadto podniesiono argument, że w okresie wahania złotego nie należy uchylać podwyżki. Oba argumenty zdaniem Województwa nie wytrzymują już praktyka bowiem wy-

Rozwój lotnictwa polskiego.

Stan lotnictwa polskiego w chwili odzyskania niepodległości. — Dzisiejsze polskie lotnictwo wojakowe i cywilne. — Polska sieć połączeń lotniczych jest pod względem długości trzecią na świecie.

Lwów, 21. sierpnia.

(B) Lotnictwo, którego nadzwyczajny rozwój zawdzięczamy wojnie, zorganizowane zostało niemal wyłącznie w państwach, biorących w niej udział. Inne kraje przemysłu lotniczego u siebie

nie stworzyły,

skutkiem czego obecnie skazane są na zaopatrywanie się w sprzęt lotniczy zagranicą. Obecnie każde państwo usiłuje w miarę możliwości

wyzwolić się

ze stałej zależności od obcych. Stworzenie jednak przemysłu lotniczego dzisiaj jest bez porównania trudniejsze, niż to było w czasie wojny, kiedy dowódcy armji poszczególnych państw mogli dysponować znacznymi sumami pieniężnymi.

Polska skutkiem polityki zaborców, unikających stale zakładania fabryk lotniczych na terytorjach dawnej Rzeczypospolitej, znalazła się w

położeniu najfatalniejszym,

gdy zaszła potrzeba użycia aeroplanów w wojnie z bolszewikami. Zwróciliśmy się zatem o pomoc do naszych sojuszników, skąd otrzymaliśmy pierwsze samoloty dla armji. Samoloty te oddały nam nieocenione usługi zwłaszcza w okresie walk z konną armją Budiennego.

Trzeba jednak było pomyśleć o stworzeniu

własnego przemysłu lotniczego.

Pominąwszy bowiem kwestję bezwzględnej pewności co do zaspokojenia naszych potrzeb przez sprzymierzeńców, pozostawała jeszcze otwarta sprawa przywozu samolotów do Polski, a nawet sam przywóz spotkał się wprost

z sabotażem Gdańska i Niemiec.

Dlatego też zorganizowano szereg fabryk w kraju, początkowo montujących samoloty z części sprowadzonych z zagranicy, obecnie zaś zdolnych już do produkcji całych samolotów z wyjątkiem silników. W gorszej sytuacji od wojskowego znalazło się

polskie lotnictwo cywilne,

zwłaszcza w organizowaniu wytwórczości samolotów komunikacyjnych; konstrukcja tych ostatnich bowiem jest zupełnie odmienna od wojskowych, a co najważniejsze, że zapotrzebowanie ich wewnętrzne jest i będzie minimalne ze względu na zbyt mały obszar kraju. Nie można więc myśleć o produkcji masowej, co jest bardzo ważne, gdyż tylko produkcja masowa może się opłacić.

Mimo to zarówno lotnictwo wojskowe, jak i cywilne rozwija się pomysłnie.

Niezmiernie doniosłe zadanie wykonywuje Liga Obrony Powietrznej Państwa. Również bardzo poważną rolę dla rozwoju szkolnictwa odgrywa u nas inicjatywa

jednostek prywatnych

w organizowaniu komunikacji powietrznej. Istniejąca u nas sieć połączeń lotniczych regularnej komunikacji jest pod względem swojej długości

trzecią na całym świecie.

Dzięki zaś nadzwyczaj

rzadkim u nas wypadkom

z aeroplanami komunikacyjnymi, publiczność nabiera zaufania, oraz zamilowania dla lotnictwa wogóle i uczy się cenić jego wartość.

Z ponurych tajemnic odwiecznych Indji,

Na ofiarę bogom ukamienowano 7-letnią dziewczynkę.

Londyn, w sierpniu.

Pomimo wysokiej cywilizacji panującej w Indjach wiele strasznych przesądów, z którymi darmo walczą władze europejskie.

Świeżo donoszą z Indji Wschodnich o barbarzyńskim morderstwie, dokonanym na siedmioletniej dziewczynce, ofierze

zabobonów fakirskich.

We wsi Mandla zachorował pewien chłopiec, a przyczyny jego cierpienia nie zdołali ustalić lekarze. Wreszcie zgłosił się

pobożny fakir

z propozycją, aby oddano mu chłopca w opiekę, a on go napewno uzdrowi.

Nazajutrz znalazł chłopca martwym, a pobożny mąż utrzymywał, iż zmarł on skutkiem opętania

przez złego ducha

i niebawem grozi wielkie nieszczęście jego rodzicom i wszystkim mieszkańcom wsi.

Dla przebłagania gniewu demona potrzebna jest

ofiara ludzka.

Wybrano więc siedmioletnią dziewczynkę, siostrę zmarłego chłopca jako ofiarę, przeznaczoną na śmierć.

W odwiecznym lesie zebrał się mieszkańcy na obrzęd.

Dziewczynce

ucięto najpierw mały palec

u lewej ręki i spływająca krwią opryskano ziemię, następnie zaś ukamienowano ją i pochowano u stóp olbrzymiego drzewa.

Po dokonaniu tego

potwornego morderstwa

oświadczył fakir, iż gniew boski został już przebłagany.

Sprawa się jednakże nie skończyła. Władze francuskie, do których należy ta część Indji, rozpoczęły energiczne poszukiwania, aby odnaleźć

pobożnego fakira

i surowi go ukarać za spowodowanie morderstwa. Czarodziej indyjski zaszły się jednak w puszczę i lekceważył sobie kłopoty białych niedowiarków.

kazała, że obecnie po zatwierdzonej podwyżce cen mięsa wieprzowego rzeźnicy, którzy dotąd po-

bierali za kg. wieprzowiny 3 zł., nie obawiając się żadnych kroków władz z powodu nieaktualnej

dawnej taryfy, obecnie po uchwaleniu nowej podwyżki stosują się do niej pod groźbą surowych kar, wynikających za nieprzestrzeganie taryfy odpowiadającej obecnym stosunkom. Również nie wytrzymuje krytyki argument drugi, albowiem przy równoczesnej podwyżce cen mięsa wieprzowego nie podwyższono ceny mięsa wołowego, a równocześnie zniżono cenę pieczywa.

Ten stan rzeczy nie jest sporadycznym na terenie Województwa Lwowskiego, albowiem w Województwie Krakowskim również podwyższono cenę mięsa wieprzowego, a wszystkie ceny innych artykułów wahają się w granicach cen lwowskich. Obecnie zarządziło Województwo reorganizację miejskiego biura walki z lichwą, a równocześnie zwraca się z apelem do publiczności, aby sama donosiła o wszelkich przekroczeniach taryfy maksymalnej.

W końcu, nadmienić p. radca Maszkowski, że jeśliby skutki obecnego urodzaju dały się odczuć w zbycie nierogaczyny już w najbliższym czasie, to niewątpliwie nastąpi natychmiastowe obniżenie cen mięsa wieprzowego.

Pokój oklejony zamiast tapet -- markami.

Wielka sensacja w świecie filatelicznym.

Londyn w sierpniu.

(B) Wielką sensację w świecie zbieraczy marek jest obecnie inicjatywa londyńskiego „Timesa“ w sprawie odnalezienia tak zw. „pokoju markowego“. Mianowicie w tejże gazecie z r. 1850 pojawiło się następujące ogłoszenie:

„Panowie! młody człowiek, rozmiłowany w markach, pragnie wykleić niemi ściany i sufit swego pokoju. Dotychczas, dzięki uprzejmości znajomych, zebrał już z górą 20.000 używanych znaczków pocztowych, ilość ta jednak jest niewystarczającą“.

Młody filatelista zwraca się dalej w gorących słowach do wszystkich czytelników gazety z prośbą o nadsyłanie mu **najstarszych bodaj marek.**

Redakcja „Timesa“ twierdzi, że uparty zbieracz **dotychczas swego i że na jego imie nadchodziły całe paczki starych marek.**

Obecnie, T-wo Filatelistyczne poszukuje w całym Londynie **mieszkania, w którym znajdował się ten pokój z dziwnymi obciętami.**

Jak dotąd, poszukiwania są bezskuteczne, „Times“ zaś wytrwale zamieszcza ogłoszenia, obiecując **ogromne sumy za wskazanie tego legendarnego pokoju.**

Straszny wypadek na Sekwanie.

Paryż, w sierpniu.

W Rouen zderzył się na Sekwanie **parowiec angielski z promem, przewożącym grupę ludzi i kilka samochodów.** Wszyscy jadący promem wpadli do wody i mimo szybkiego ratunku **tylko dwie osoby zdołano uratować.** Dotychczas wydobyto zwłoki 4 osób. Utonęły również wszystkie samochody.

TRZY panienki z dobrych i zamożnych domów znajdują umieszczenie wraz z całkowitem utrzymaniem przy poważnej rodzinie. Troskliwa opieka zapewniona. Na życzenie konwersacja francuska. — Wiadomość w Administracji „Pobóg”. 4400-3

DWAJ UCZNIOWIE lub dwie panienki z obywatelskiego domu znajdują pomieszczenie wraz z całym utrzymaniem przy bezdzietnej rodzinie wyższego urzędnika politycznego. Fortepian — komfort. Zgłoszenia: K. M. Lwów, ul. Marii Konopnickiej 14 piętro II drzwi 8. 4329-2

BRODY, śródmieście, mieszkanie 3-pokojowe, obszerne, z wygodami, zamienię na mniejsze we Lwowie. Wynajmę również odpowiednie mieszkanie blisko stacji Brzuchowice lub Zimna Woda. Zgłoszenia pisemne pod „Starosta” do Administracji. 4420-2

DO WYNAJĘCIA W STANISŁAWOWIE pokój z utrzymaniem dla 2 studentów lub uczennic z lepszego domu. Zgłoszenia do Administracji pod „Profesor gimnazjalny” Stanisławów. 4378-2

Rozmałe

KONCES. majster murarski wykonuje roboty żelbet. i ciesielskie, także budowy wodne. Piękne świadectwa; poszukuje roboty akordowej lub posady za kaucją. Łaskawe zgłoszenia listownie do Administracji „Gazety Por.” „Majster”. 4364-3

BECZKI na ogórki, kapustę sprzedaje bednarz, ul. Wołyńska, boczna Rogatki Żółkiewskiej. 4284-5

DEREN do smażenia 9 z.; jabłka papierowe 8 zł.; gruszki 7 zł.; śliwki węgierskie 6 zł.; śliwki ogromne 8 zł.; pomidory 8 zł., w 5-cio kilowych koszykach franco za zaliczką wysła owocarnia S. Horowitza, Zaleszczyki 20. 4820-5

KAPELUSZE i wale załobne poleca Topolnicka, Kopernika 1. 4208-3

OBIADY smaczne i zdrowe wydaje Mehrowa, Michała 3. 4424-3

UNIEWAŻNIAM zgubioną książkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Czortków, Jerzy Krzyżczuk, ur. 1900 w Tyśmienianach. 4416

UNIEWAŻNIAM zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Stryj na nazwisko Gawęda Józef, Tustanowice. 4415-3

Specjalista chorób skórnych, wener. i kosmet.

Dr. H. ROSMARIN
b. e. kliniki lwowsk., w. e. i parysk. powrócił i ord. Lwów, Kopernika 12.

DENTYSTA-TECHNIK
ARNOLD SINGER
Kopernika 3 — powrócił.

Lekarz chorób kobiecych, akuszer
Dr. Aleksander Rosenberg
Lwów, Sykstuska 2. — Tel. 3143 4259 powrócił.

PŁUGI nowe, typu „Sack”
w większej ilości do sprzedania,
Wiadomość: „PION”, Lwów,
Lwowska 48. Tel. 4-76. 196

NICI
STANISŁAW ABL
Legionów 11. 1809

KURSY HANDLOWE J. Hirschprunga Łyczakowska 3. Tel. 26 7; przyjmują WPISY na Jednoroczny kurs handlowy dla młodzieży i półroczny kurs kserografii dla pań i panów. Stenografia, pisanie na maszynie. 4:55

SMARY
OLIWI
PASY
do maszyn, poleca najtaniej
L. HOSZOWSKI
LWÓW, AKADEMICKA 3.

DYREKCJA KOLEI PAŃSTWOWYCH
W STANISŁAWOWIE
rozpisała przetarg publiczny na dostawę materiału drzewnego tartego. Termin do wnoszenia ofert upływa dnia 1. września r. b.
Bliższych informacji zasięgnąć można w wydziale Zasobów wymienionej dyrekcji, gdzie też otrzymać można formularze ofertowe, a to bezpośrednio lub pocztą za nadesłaniem należności na portu. 4398

Wielka rafinerja nafty
poszukuje inżyniera
do nadzoru ruchu kotłów
parowych i warsztatów,
zdolnego organizatora,
z dłuższą praktyką.

Reflektanci zechcą składać swoje oferty pod „Kierownik ruchu kotłowni” do Administracji pisma.

Hurtownie Tel. 19—61 Detalicznie.
Piwni nożne, dętki zapasowe, buty zagran. i kraj, dresy, spodenki, sztuce, nagolenniki i t. p.
poleca po cenach znówonych
Jakób Rosenman, Lwów, Akademicka 26. — Zamówienia z prowincji uskutecznią się odwrotnie. 4134

SINY KAMIEŃ
i BAJCĘ do zboża

przeciw śniedzi poleca
LUDWIK HOSZOWSKI
Główny skład farb i materiałów
Lwów, ul. Akademicka 3. Tel. 669. 4210

Restauracja i Handel win
Jakóba Deforta
(znany restaurator z ul. Krasickich)
ul. Lwowskich Dzieci — róg pl. Unji 264 Brzeskiej

poleca wyborne a tanie obiady, kolacje, śniadania gorące i zimne. Wyborne i tanie wina włoskie przedwojenne pod kierunkiem wyszkolonego pwniczego Włocha, sprzedawane dawniej w firmie Traunero. — Inne trunki doborowe.
Lokal otwarty do godz. 12.

Sykstuska 3. Na 4 mies. Raty Sykstuska 3.

Wszelką garderobę męską z pierwszorzędných materiałów do miary podług najnowszych żurnali i pod kierownictwem fachowych sił we własnych warsztatach starannie sumiennie i punktualnie wykonuje tylko

firma „DRESSING”
4109a
Sykstuska 3. Na 4 mies. Raty Sykstuska 3.

MEBLE najrozmaitsze wyrobu krajowego, poleca najtaniej Miejska Wystawa plac Halicki 1. 10, pałac Biesiadeckich w podwórzu. 4344-3

KARTONY fotograficzne i „passepartouts” wykonuje i ma na składzie: Introrigator galanteryjny M. Krzywiecki, Lwów, ul. Piekarska 12. 4358-5

Wkrótce opuści prasę
„LWOWSKI SKOROWIDZ ADRESOWY”
urzędów, mieszkańców, handlu i przemysłu oraz wolnych zawodów.

Pierwszy ten rocznik powojenny zawierać będzie

W WSTĘPIE:
Kalendarz imienny z przeprowadniami politycznymi i atmosferycznymi na rok 1926, kronikę i przewodnik król. stoł. miasta Lwowa oraz spis nlic i placów.

W DZIALE I:
Spis urzędów, mających siedzibę we Lwowie, o az spiz właścicieli i dzierżawców dóbr we Lwowie zamieszkałych.

W DZIALE II:
Informator handlu i przemysłu, wolnych zawodów i rękodziela.

W DZIALE III:
Ogłoszenia przemysłu rodzimego i plany teatrów miejskich.

W DZIALE IV:
Ogólny i szczegółowy spis mieszkańców król. stoł. m. Lwowa i gmin ościenych.

Całość zawierać będzie zwyż 100 000 adresów oraz zwyż 800 stron druku.

Przedpłata za egzemplarz wynosi 30 zł.
W wypadku uiszczenia przedpłaty za jeden egzemplarz, umieszczamy adres 1-wierszowy petitem danej firmie bezpłatnie. Ponadto otrzymuje firma nactymiasztowo gratis jeden ilustrowany egzemplarz „Lwowskiego Skorowidza Adresowego” handlu, przemysłu oraz wolnych zawodów, zawierający zwyż 10.000 adresów, ujętych w około 400 zawodach, objętości około 16) stron bitego druku.

Zlecenia i gotówkę skierować należy do Administracji „Gazety Porannej”, Lwów, Chorążczyzna 31.

INSERUJECIE
W GAZECIE
PORANNEJ

ODWIEDZCIE
9. MIĘDZYNARODOWE
TARGI WIEDENSKIE
(TARGI JESIENNE)
od 6—12 września 1925 r.
(Targi techniczne trwają o dzień dłużej).
7000 wytwalców z 16 państw ofiarują swoje naciekawsze nowości po cenach bezkonkurencyjnych;
125.000 zwiedzających ze wszystkich krajów europejskich i zamorskich;
Największy wybór specjalności wiedeńskich,
Międzynarodowa wystawa motocykli,
„Aeroplan i komunikacja lotnicza”.
Znaczna zniżka cen na kolejach czeskich i austriackich.
Przejście przez granicę za wykupieniem marki na wize za austr. S. 1. 50 (0,25 dol.)
Informacje, legitymacje targowe i markę na wize paszportową można otrzymać przez
Wiener Messe A. G. Wien VII.
i u honorowych przedstawicielstw
we Lwowie: Austr. Konsulat, ul. Pełczyńska 35,
Biuro Podróży „Orbis”, Jagiellońska 20,22,
Oskar Fabian, ul. Legionów 5,
Schenker & Co, Akc. Tow. transport. międzyna-
rodz. ul. 3-go Maja 5. 4183

GENY OGŁOSZEŃ:
Za wiersz 1-szpaltowy milimetryowy (szer. 80 mm.) ogłoszenia zwykłe za tekstem 12 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetryowy (szer. 60 mm.) nadesłane i nekrologi 30 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetryowy (szer. 60 mm.) po kronice, naski i inseraty na stronach tekstowych

65 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetryowy (szer. 60 mm.) w tekście (kronika, repertuar, dział ekonomiczny itd.) 40 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetryowy (szer. 60 mm.) na pierwszej stronie 45 gr., drobne ogłoszenia za słowo 6 gr., drobne ogłoszenia kupno i sprzedaż za słowo 8 gr., drobne ogłoszenia matrymonialne, korespondencje prywatne za słowo

wo 12 gr., dla potrzebujących pracy lub posady 4 gr., cała strona ogłoszeniowa 285 zł. pol., cała strona tekstowa 480 zł. pol., cała strona pod nagłówkiem (1-sza) 570 zł. pol. — Ogłoszenia zamiejscowe 80 proc. droższe. — Odpowiedzialności za terminowy druk nie przyjmujemy. — Porta przekazów nie bonifikujemy. — Uwaga: Kolumny ogłosze-

niów są podzielone na 3 łamów (szpalt) tekstowe na 4 łamy (szpalty).
PRENUMERATA:
Miesięcznie Zł. 2,70
Z dostawą na miejscu, lub przesyłką pocztową Zł. 4,00
7a granica Zł. 5,50